

РЕШЕНИЕ

№ 4810

гр. София, 19.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.06.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Цветанка Паунова

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **4200** по описа за **2021** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С решение от 08.04.2021г. по НАХД № 981182020г. на СРС, НО, 114- ми състав е потвърдено наказателно постановление (НП) № F533773/10.03.2020г., издадено от директора на офис „К. село“ при ТД на НАП- С. за нарушение на разпоредбата на чл. 8, ал.3 от Наредба Н-8/29.12.2005г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица, за което на основание чл. 355, ал. 1 от КСО на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв.

Срещу постановеното решение е подадена касационна жалба от [фирма] с оплаквания за неправилност поради нарушения на материалния закон. Излагат се доводи за приложение на чл. 28 от ЗАНН.

В съдебно заседание касаторът, редовно призована, не се явява и не изпраща процесуален представител.

Ответникът – ТД на НАП – С., редовно уведомен, не се представлява.

Прокурорът от СГП дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и недоказана.

По допустимостта на касационната жалба:

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

По съществуващото на касационната жалба:

Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното наказателно постановление е издадено затова, че на 08.01.2019г. в [населено място], офис К. село при ТД на НАП С., при извършена проверка се установило, че търговеца - осигурител не е подал в компетентната ТД на НАП С. декларация обр. 1 в срока по чл. 8, ал. 3, т. 1 от Наредба № Н-8 от 29.12.2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица /Наредбата/ за месец октомври 2019г. в законоустановения срок за това. Декларацията за горепосочения месец е подадена на 08.01.2020г, което води до съответните 45 дни закъснение.

На 10.01.2020г. бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/, връчен същата дата срещу подпис на управителя на търговеца, в който нарушението било квалифицирано като такова на чл. 8, ал. 3 от Наредба № Н-8 от 29.12.2005 г.

Въз основа на така съставения акт за установяване на административно нарушение, е издадено и обжалваното НП № F533773/10.03.2020г., от директора на офис "К. село" при ТД на НАП С..

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон.

В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Последният е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при които е извършено. Мотивите на въззивното решение съдържат и точно установена фактическа обстановка по делото, съответстваща на събраните доказателства, и правилни изводи, направени въз основа на установените факти, които настоящият състав възприема изцяло.

При тази фактическа обстановка, настоящият състав споделя изцяло констатациите на СРС, че е осъществен състава на административно нарушение, за което е наложено предвиденото в закона административно наказание.

Съдът не споделя твърдението в касационната жалба, че въззивното решение е неправилно и необосновано.

Районния съд е изложил подробни мотиви, относно съставомерността на нарушението, които настоящата инстанция счита за правилни и законосъобразни. Видно от АУАН, така и от издаденото НП, подробно са описани съставите на нарушенията, като няма разминаване в тяхното описание и правната им квалификация.

Съгласно чл. 8, ал. 3 от Наредба № Н-8 от 29.12.2005 г. (отм., но в сила за процесния период), задълженото лице по тази наредба в 7-дневен срок от датата, на която е отказано приемане на декларации след попълването на необходимите данни, ги изпраща отново в компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите. В същото време е безспорно, че подадената от дружеството декларация за месец октомври 2019г., е отхвърлена поради грешки и в 7-мо дневен срок след получаване на протокола за отказ с № 22000194447456/17.11.2019г., касатора е следвало да подаде нова декларация с коректно попълнени данни. В тази връзка са неоснователни доводите в касационната жалба, че нямало никакви доказателства за това, тъй като по делото са представени протоколи, с които е отказано приемането им. При това положение, дружеството е следвало да подаде коригирана декларация, но същото не е направило това. Такива са подадени едва на 08.01.2020г., което безспорно представлява нарушение на законоустановения срок и осъществява състава на нарушение по чл. 355, ал. 1 от КСО.

Съдът намира за неоснователни и доводите в касационната жалба, че не било отчетено тежестта на нарушението, както и възможността за прилагане на чл. 28 от ЗАНН. Видно е, че се касае за нарушение, като наложената санкция е в минимален размер, и освен това закъснението е доста голямо – 45 дни, поради което нарушенията не представляват маловажен случай.

При така установеното, касационният съд намира, че обжалваното решение, е законосъобразно и не са налице касационни основания за неговата отмяна, поради което следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град – VI-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решението от 08.04.2021г. по НАХД № 981182020г. на СРС, НО, 114- ми състав.

Решението е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: